

Nu siger ministeren, at det går bedre med det demokratiske. Det ved jeg såmænd ikke om det gør. Jeg tror nok, at den folkelige deltagelse er blevet bedre. Det var det, valget tydede på her. Folk vidste faktisk, hvad de ville. Men selve strukturen omkring det var ganske skrækkelig.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om ministeren tror, at det fremmer Danmarks medansvar for den europæiske udvikling, at vi i en situation, hvor man har meget brug for, at nogen står på tæerne af dem i Ukraine – altså af regeringen der – signalerer, at nu vil vi gøre det her andenrangs, for uanset hvordan man nu vender og drejer det, er det jo en andenrangs dækning, der vil komme ud af det. Jeg håber som sagt stadig væk, at det ikke bliver som et sideland, så hellere cykelvikaren fra København.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som jeg har sagt før, så gælder det om at tilpasse udenrigstjenesten en ny økonomisk situation, og så må man se på hele globussen, og så må man sørge for, at der er en pæn fordeling over hele kloden. Både af hvor vi er, og hvor vi ikke er. Der har vi altså vurderet, at på indeværende tidspunkt er Ukraine det sted, hvor vores ambassadørplads ikke er nødvendig.

Så skal vi tænke over, hvordan vi så i øvrigt har det i forhold til Ukraine. Det er ikke nogen politisk strafaktion over for Ukraine. Vi skal have politiske forbindelser med Ukraine, og det har vi også. Vi støtter også det arbejde, der foregår i Europarådet omkring Ukraine. Så der er ikke tale om, at vi vil glemme Ukraine. Der er bare tale om, at vi nu dækker det på en anden måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Inden vi går videre i dagsordenen, skal jeg oplyse, at det dagsordenspunkt, der er opført som punkt 3 på dagsordenen, første behandling af lovforslag nr. L 155, udgår af Tingets dagsorden for i dag. Jeg henstiller, at relevante personer i den forbindelse får oplysning herom, for det vil jo give en vis tidsforskydning i Tingets arbejde i øvrigt i eftermiddag.

Kl. 14.05

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (Ophævelse af regler om solvarmepligt).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(FremSAT 13/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Venstre kan støtte det af økonomi- og erhvervsministeren fremsatte lovforslag om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder, og som mere folkeligt drejer sig om ophævelse af regler om solvarmepligt.

Når vi støtter lovforslaget, er det ikke, fordi vi har spor imod udnyttelsen af solvarme og solvarmeteknologi, tværtimod er det et område, som uden tvivl rummer potentialer og teknologiske og miljømæssige muligheder, som vi naturligvis skal vide at udnytte, men vi kan ikke lide det element af tvang, der er i den gældende lov.

De nuværende regeringspartier, Venstre og De Konservative, stemte imod, da loven blev vedtaget sidste år før valget, fordi vi er overbeviste om, at såfremt der er energiøkonomi ved at installere solfanger, solenergi, vil bygningsejerne og bygherrerne naturligvis sørge for det af sig selv, for det vil den sunde fornuft tilsige dem.

Vi vil ikke støtte, at de kommunale myndigheder, som giver byggetilladelser, skal bruge ressourcer på at administrere en lov, som pålægger byggerier uden for fjernvarmeområderne at foretage beregninger af, hvorvidt det kan svare sig at udnytte solenergi ved nybygninger. Det vil være et bureaukrati, der ikke står mål med resultatet. Her gør den samme argumentation sig gældende: er der fornuft i at udnytte solenergi i det sandsynligvis uhyre begrænsede antal ejendomme, der opføres af denne her karakter uden for fjernvarmeområder, vil det naturligvis blive gjort af de pågældende bygherrer.

Men der er muligheder i solenergi. Jeg havde selv fornøjelsen af mandag før påske at besøge Energi Midt i Brædstrup og se deres solcelleprojekt. Jeg er også glad for, at økonomi- og erhvervsministeren her efter finanslovens vedta-